॥६॥ तेजसा दुःखजेन निर्दहन्निव ज्वलन्निव॥ अनेनमृगदुःखशमनस्य व्याघ्रीदंडेनेवकैकयीदंडेन स्वदुःखशमनस्याशक्यताध्वन्यते ॥ नृशंसे क्रूरे दुष्टचारित्रे दुष्टव्यापारे ॥७॥ पापमनिष्टं पापे पापमते ते त्वयि वृत्तिं शुश्रूषां वहति करोति ॥८॥ तस्यानर्थचिंतानर्हस्य एवमनर्थाय उक्तानर्थाय किन्निमित्तं केननिमित्तेन अयंस्वकृतएवानर्थइत्याह त्वमिति ॥९॥ अविज्ञानात् इष्टसाधनत्वभ्रांत्या ॥ यदा यतः ॥१०॥ उद्दिश्य व्याजीकृत्य त्यक्ष्यामि ॥ श्रियं राज्यं ॥ ११ ॥ आत्मना स्वव्यापारेण जीवितं तत्साधनं रामं न

मोहमापेदिवान्भूयःशोकोपहतचेतनः॥ चिरेणतुनृपःसंज्ञांप्रतिलभ्यसुदुःखितः ॥ ६ ॥ कैकेयीमब्रवीत्क्रुद्धोनिर्दहन्निवतेजसा॥ नृशंसेदुष्टचारित्रेकुलस्यास्यविनाशिनि॥ ७॥ किंकृतंतवरामेणपापेपापंमयापिवा॥ सदातेजननीतुल्यांवृत्तिंवहतिराघवः॥ ८॥ तस्यैवंत्वमनर्थायकिन्निमित्तमिहोद्यता ॥ त्वंमयात्मविनाशायभवनंस्वंनिवेशिता॥ ९ ॥ अविज्ञानान्नृपसुताव्यालीतीक्ष्णविषाय था॥ जीवलोकोयदासर्वोरामस्याहगुणस्तवं॥ १० ॥ अपराधंकमुद्दिश्यत्यक्ष्यामीष्टमहंसुतं ॥ कौसल्यांचसुमित्रांचत्यजेयमपिवा श्रियं॥ ११ ॥ जीवितंचात्मनारामंनत्वेवपितृवत्सलं॥ पराभवतिमेप्रीतिर्दृष्ट्वातनयमग्रजं॥ १२ ॥ अपश्यतस्तुमेरामंनष्टंभवतिचेत नं॥ तिष्ठेल्लोकोविनासूर्यंसस्यंवासलिलंविना॥ १३॥ नतुरामंविनादेहेतिष्ठेत्तुममजीवितं ॥ तदलंत्यज्यतामेषनिश्चयःपापनिश्चये ॥ १४॥ अपितेचरणौमूर्ध्नास्पृशाम्येषप्रसीदमे ॥ किमर्थंचिंतितंपापेत्वयापरमदारुणं॥ १५ ॥ अथजिज्ञाससेमांत्वंभरतस्यप्रिया प्रिये॥ अस्तुतत्त्वयापूर्वंव्याहृतंराघवंप्रति॥ १६॥ त्वेवत्यजेयं ॥ परा उत्कृष्टा॥१२॥ चेतनं चैतन्यं ॥१३॥ यतोमद्विनाशे वैधव्यप्राप्तिस्तत्तस्मादेवनि श्चयोरामविवासनरूपस्त्यज्यतां ॥ १४॥ अपितेचरणाविति धर्मशास्त्रतोऽत्यनुचितमपि कामशास्त्रमर्यादयात्वत्प्रीत्यर्थमितिशेषः ॥ १५ ॥ अथेत्यादि ॥ अथ भरतस्यपि याप्रियविषयेमांत्वं जिज्ञाससे भरतोराज्ञःप्रियोनवेति तदास्तु॥ राघवं भरतंप्रति यत्त्वयाव्याहृतं तत्सर्वं भरतस्य॥ रामविवासनंत्वयोग्यमेवेतिशेषः॥ त्वयापि पूर्वं तस्य बहुशोगुणानांकथनादित्याशयः ॥ १६ ॥